

Вони перетинали дощ

Віталій Круглов

Вони перетинали дощ, вони перетинали липень,
і липло тіло до хвилин осатанілого видіння,
де дивне вивчення калюж, немов ті двоє — срібні риби,
ставало рухами клітин уже не мертвого каміння,
яке тяжіло до руки від крапель водосотворіння,
немов не твердь, а глини плоть просилась обрости душею
і умастити ноги двом одним лиш дотиком тварини,
що вивільнялася із глин до розуміння і до щему
усіх перетинань дощу, коли перетинали липень,
ті двоє мокрі від хвилин липких, як мед, від жару тіла
у відображеннях калюж такі непересічні ніби,
від неспроможності ділить серед краплин зоставшись цілим.